

går ind i dette og hint samarbejde syd for den dansk-tyske grænse.

Jeg talte såmænd ikke så meget om, hvilke tiltag den danske regering og det danske politi skulle iværksætte, hvis vi ikke blev medlem af Schengensamarbejdet, men den tyske regering bliver jo nødt til at betragte den dansk-tyske grænse som en ydergrænse for Schengen, og det betyder, at Tyskland selvfølgelig vil indføre ganske skrappe kontrolforanstaltninger over for danskere, som måtte ønske at komme sydpå. Det er såmænd ikke så meget et spørgsmål om, hvad danskerne ville foretage sig. Men vi kan jo ikke bestemme, hvad de øvrige lande vil foretage sig, og de vil betragte grænserne omkring Danmark som Schengenaftalens ydergrænse, som derfor skal kontrolleres ekstra meget.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, det er for skrap og en fornærmelse mod Tyskland, hvis Tyskland nu skal gøres til bussemand i den her sag, og at vi skal tvinges til at sige ja til Schengen, for ellers kommer Tyskland altså og giver os en gang høvl.

Jeg må advare imod en sådan argumentation, og hvis jeg var tysker, ville jeg blive dybt krænket over, at jeg skulle bruges som prygelknabe for den danske befolkning. Læg disse, ja, jeg må sige skræmmebilleder på hylden, for de er jo uden substans og uden realitet. Hvorfor skulle Tyskland ønske sig at få en masse bøvl ved at skabe en konfliktsituation ved den dansk-tyske grænse, som jo også vil være den dansk-nordiske grænse i den situation?

Som jeg sagde før: Hvorfor skulle Sverige og Norge dog fortsætte ind i disse bestræbelser med Schengenaf talen, hvis Danmark står uden for Schengenaf talen? Det vil jo være helt håbløst. Så lad være med det. Hvis vi siger nej, finder vi en fornuftig ordning med Tyskland, og vi fortsætter naturligvis med den nordiske pasunion, for den kan jo ikke ophæves.

Og så er der slet ikke disse problemer; vi bliver ikke tvunget til at indføre nogen form for kontrol. Vi sender justitsministeren ned til tyskerne. Der finder han en fornuftig aftale. Der bliver slet ikke den dramatik. Lad være med at bruge Tyskland som bussemand.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Forud for at Danmark blev observatør i Schengensamarbejdet, var dette Tysklandsargument

jo netop et af hovedargumenterne fra den daværende justitsminister: ellers ville der blive opstillet ganske betragtelige og alle mulige foranstaltninger langs den dansk-tyske grænse.

Erfaringerne siden da har jo vist, at netop Tyskland er et af de lande, der har størst problemer med en anden ydergrænse, nemlig hele den, der går mod øst, og det gælder både mod Polen, mod Tjekkiet osv. Derfor har Tyskland rigeligt med problemer mod øst og vil da ikke bruge nogen som helst kræfter på at genere en god og langvarig samarbejdspartner som Danmark, hvor man har en grænseovergang, hvor tingene foregår eksemplarisk, og hvor man har et grænseområde, hvor samarbejdet mellem danske og tyske myndigheder er eksemplarisk og misundelsesværdigt for andre lande.

Noget andet er så, at Tyskland har store problemer med grænsen til Holland og grænsen til Frankrig, for selv om de er blevet ændret, er blevet Schengengrænser, ja, så er det altså sådan, at det dér med at fange folk, når de først har passeret en streg på landkortet, ikke er så nemt, som det ser ud, når man skriver det på et stykke papir. Det har givet ganske alvorlige praktiske problemer. Så tyskerne har rigeligt andet at se til end at skulle til at genere Danmark.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jamen man kunne vel lige så vel argumentere og sige, at tyskerne ved i forvejen, hvad det betyder at have ydre grænser til Schengenområdet. Det har de nemlig masser af problemer med i Polen og Tjekkiet. Derfor vil de selvfølgelig også være klar over, at når de får en ny ydergrænse til Danmark, skal de være på vagt. Sådan kunne man også argumentere.

Til hr. Keld Albrechtsen vil jeg blot sige, at der er ingen, der kan tvinge Danmark til at gå med i Schengenaf talen. Jeg bruger ikke Tyskland som prygelknabe eller som bussemand eller noget som helst andet. Det Radikale Venstre ønsker, at Danmark bliver aktivt medlem i Schengenaf talen, fordi vi synes, det er det rigtige, at det er en god udvikling, og at der er fordele ved det. Der er også ulemper, og dem tager vi med.

Hr. Keld Albrechtsen kan have den mening, han vil, men hvis der er et flertal i Folketinget, der ønsker, at man skal indgå i Schengenaf talen, så bliver det altså det, der bliver resultatet, og ikke nogen anden grund.